

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2783/2021
03.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3991/20 од 19.03.2021. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3991/20 од 19.03.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2858/19 од 15.09.2020. године, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ради исплате припадајуће плате са законском затезном каматом, како је изреком наведено и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, за случај незапослености и здравствено осигурање уставномама за период од 23.08.2016. године до 31.08.2019. године, како је изреком наведено. Обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка исплатом износ од 70.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3991/20 од 19.03.2021. године, одбио жалбу тужилаца и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, имајући у виду да је побијана одлука заснована на одговарајућој примени материјалног права, која се односи на запослене који су преузети из привремених институција Косова и Метохије и Казнено-поправног завода Косовска Митровица.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој парници, поднета је 23.08.2019. године. Предмет спора је новчано потраживање из радног односа, а вредност предмета спора износи 993.932,33 динара.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**